

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

5. An Hebræi 40. annos in deserto, diuinis officijs abstinerint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

præsumebat, fidem facit liber 2. Paralip. cap. 26. v. 19. Iratusque Ozias manu iheribulum, vt adoleret incensum, minabatur sacerdotibus, statimque a fronte eius coram sacerdotibus. Et vers. 21. Fuit igitur Ozias leprosus propter mortis suæ. Interea, ioatham filius eius rexit domum regis, & iudicabat populum, vt ibidem legimus & 4. Reg. 15. v. 5. Tunc regnare cepit ioatham huc parente suo, eratque viginti quinque annorum, & sedecim annis regnavit. 2. Paralip. 27. v. 1. subaudi mortuo Azaria. Anni verò illi 27, quibus ipse perstitit regnabat ioatham, Scriptura silentio præterit, quia Chronographi sunt, sed annis 57. Ozias absorbentur.

Corollarium.

4. Hinc colligo i. communis sententiæ auctores non solum Iosephum iam S. Hieronymo iure merito assentiri, qui in cap. 14. Zachariae in cœtatur. Terra motus autem in diebus Ozias regis Iuda illius temporis tractatur, qui alio nomine Azarias dicitur, illicitum sibi sacerdotium vendicare conatus, iustus in fronte est. De quo terra motus & in Amos principio legimus. Neque habet mentem ullam ab auctoribus propositam me inini, quæ per suadet eam illorum traditionem esse falsam, quæ multis Christianorum assensum in terra motum ad annum 27. Ozias referendum putant.

Corollarium 2.

5. Colligo secundo, nec Oziam lepra percussum anno 38. regni sui, sed finem anni 14. quicquid aliqui velint. Tertio, ioatham nec post mortem patris nec trium duntaxat annorum, quando patens eius in lepra incidit, anno 16. ætatis suæ patre suo leproso vitam priuam agente, palatium suscepit gubernandum. Quarto, Interregnum 13. annorum non fuit Amasiam & Oziam; alias enim diceret quispiam, alijs etiam in loco regio ponendum esse aliquod subinde interuallum in enumeratione regum & Israel, quo mirum in modum Chronologiæ filum intricaret, vt de hoc argumentatur. Sufficit autem, si Anarchia 12. circiter annorum inter Amasiam & Zachariam reges Israel inseratur, serie regum Iuda nunquam interrupta.

QVÆSTIO V.

An Hebraei per annos 40. diuinis sacrificijs abstinuerint in deserto.

Hebraei aliqua sacrificia Deo obtulerunt in deserto.

1. Hoc indicare videtur Amos cap. 5. v. 25. numquid hostias & sacrificia offeretis mihi in deserto, quadraginta annis domus Israel: E conitatio verò, non nisi 40. annos fuerunt in deserto, vt suis locis probatum est, & tamen non primo Exodi ad Pentecosten, edificauit Moyses altare ad tractus montis Sinai, & obtulerunt holocausta, immolaueruntque vitulum, &

P.
H. Philipp

Chronologia
vet. Testam.

A 1 V
17 a

Domino vitulos. Exodi 24. v. 5. Rursus anno 2. Exodi in deserto oblata sunt sacrificia. Exodi 40. Leuit. 9. & 10. & latè refertur Num. 7. quando Principes sua munera per 12. dies in dedicatione altaris obtulerunt. Post quas oblationes non sunt in deserto nisi 39. annis peregrinati, iisque non integris. Quonam igitur modo eos Deus redarguit, quod 40. annos legitimis sacrificijs abstinerint?

2. Responder S. Hieronymus in hunc locum. Ex eo, inquit, tempore, quo aurum in caput vituli transformarunt, dicentes: *Isti sunt Dii tui Israel, qui te eduxerunt de terra Aegypti*, omnia quæ fecerunt, non Deo, sed idolis fecisse monstrantur. Et quod postea quædam Domino eos legimus obtulisse, non voluntate, sed pernarum fecerunt metu, & eorum interfectione, qui propter idola corruerunt. Deus autem non ea quæ offeruntur, sed voluntatem respicit offerentium. Denique vbi cumque occasio fuit, semper corde reuertii sunt in Aegyptum, desiderantes allia & cæpe, & cucumeres & carnes Aegyptias, & manna quod de cælo datum est, contemnentis. Quod ipsam exaggerat S. Stephanus Act. 7. quia nimirum toros illos 40. annos, quibus Hebræi per desertum vagi fuerunt, tam exiguum apud eos sacrificiorum studium & exercitium erat, ut æstimatione morali pro nihilo reputari possit, ut præter alios, hîc exponit Lyranus. Quæ expositio videtur esse etiam Chrysostomi & Bedæ Act. 7. Alberti, Hugonis, Menochij, Harzi in hunc locum, & meo iudicio minimè contemnenda est.

3. Respondent Ribera, Cornelius & alij plures, hos annos de rigore Mathematico fuisse 38. imò ferè 39. vulgari tamen & sacris literis vsitata computatione, dici 40. quia integri duntaxat numeri quandoque exprimentur, licet aliqui de eis, aut desit, aut super sit. Ut Iud. 9. v. 5. *Et occidit fratres suos, filios Terobaal septuaginta viros super lapidem vnum.* Et tamen, inquit Ribera, huic numero defuit loachan natus minimus, & ipse Abimelech, qui occidebat, ut ibi videmus. Fuerunt igitur 68. omnes enim filios Gedeonis legimus cap. 8. fuisse septuaginta. Hæc ille. Similia referebam alibi, & habet S. Augustinus q. 47. in Exodum, & 15. Ciuit. 24. alijque passim. Vide notas Num. 14. & Ios. 5. v. 6.

Paucula sacrificia pro nulla reputantur.

Aliquam modo numerus rotundus ponitur ommissa fractione.

QVÆSTIO VI.

De tempore Abdia Propheta.

1. Hieronymus in Abdia cap. 1. sic præfatur: *Hunc aiunt esse Hebræi, qui sub rege Samaria Achab, & impiissima Iezabel, paucis centum prophetas in specubus.* Quam Hebræorum traditionem Eusebius & Lyranus expressit, alij salte tacitè